

Πάσχα να φθάσωμεν και από χρόνου», «καλές βροσιές». Αν είχαν χαρτωμένους λέγανε «να μας ζήσουν», «Σ' εΐαν συμπέθερε» κ.ά.

Την καθαρά Δευτέρα, τα παιδιά πήγαιναν στους γύρω λόφους της ενορίας τους, όπου πετούσαν τους χάρτινους αϊτούς. Ανάμεσα στα παιδιά υπήρχε συναγωνισμός τόσο στην καλύτερη κατασκευή του χαρταετού, όσο και στο ποιο παιδί θα πετούσε τον χαρταετό του πιο ψηλά και μακρύτερα από το άλλο.

Οι κάτοικοι της Κυθρέας δεν ξεχνούν και ποτέ δεν θα ξεχάσουν την όμορφη Κωμό-

πολή τους, τούς ηρωϊκούς νεκρούς τους, τα ήθη και τα έθιμά τους. Αναμένουν την ώρα που θα χαράξει και πάλι η λευτεριά να να ξαναγυρίσουν στα σπίτια τους, τα ιερά και τα όσια τους. Να στρώσουν ξανά τα τραπέζια, το γλέντι, το χορό για να γιορτάσουν τα αποκριάτικα έθιμά τους, όπως και πριν σε μια λεύτερη Κυθρέα και να βουίξουν και πάλι οι πλαγιές των βουνών από τα βιολιά και τα λαούτα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤ. ΠΕΤΑΣΗΣ

Δικηγόρος

*Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής
Σωματείου Ελεύθερη Κυθρέα*

ΤΖΙΑΜΑΙ ΠΟΥ ΑΝΑΓΙΩΘΗΚΑ

*Στον παππού και στη γιαγιά μου
Σάββα και Ευανθία Στυλιανού*

*Τζιαμαί που αναγιώθηκα
εγώ τζιαί η γεννιά μου
ο τζιύρης μου, η μάνα μου
τα παππουγεννικά μου·
Πεθύμησα το να βρεθώ
να ξαναπερπατήσω
νερό του Τζιεφαλόδβρυσου
να πιω τζ'ας ξεψυσιήσω.
Να δω την όμορφη Τζιυρκάν
παθκιάν να την γυρίσω
τους τόπους π' αναγιώθηκα
ξανά να σεριανίσω·
Τα όρη, τζιαί τους κάμπους της
στερνά να σιαιρετήσω
τους τάφους που οι ήρωες
νερό να τους ραντίσω.*

*Γιατί τζιαμαί εν οι ρίζες μου
τα μάλια του παππού μου
το σπίτι του, το σπίτι μου
το χώμα του Χωρκού μου·
Τζιαμαί εμπ' αναγιώθηκα
είδα το φως της μέρας
τζιαί τζιαχαμαί 'ννά αναπαυτώ
σγιαν έρτει τζιεινή μέρα.
Μεν ξιχάσετε ποττέ
λαλεί μας ο παπούς μας
τα σπίθκια τζιαί τα μάλια μας
τα κάλλη του χωρκού μας·
Τζιαί 'μεις όρκο το θάλαμε
στον νουν μας στην καρκιάν μας
πως σύντομα ελεύτερη
εν να γινεί η Τζιυρκά μας.*

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤ. ΠΕΤΑΣΗΣ

Δικηγόρος,

*Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής
Σωματείου Ελεύθερη Κυθρέα.*